

Nr. 36.

F R E D E R Y K A U G U S T

*z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.*

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyiny wydał wyrok następujący:

*Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu, dnia piętnastego Miesiąca Marca, tysiąc ośmset iednastego Roku.*

S A D K A S S A C Y I N Y

*XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.*

W sprawie między Mikołaiem i Jozefem Hrabiami Czapskimi byłemi Generalami Woysk Polskich obrane do niniéjszey sprawy mieszkanie w Warszawie przy ulicy Zakroczymskiéy pod liczbą 1851 maiącemi, przez Mecenasa Jana Zwierzchowskiego, zanoszącami Rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyjnego wydziału pierwszego w dniu szesnastym Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku zapadłemu, z iednéy, a Antonim Sięnkiewiczem Pułkownikiem Adjutantem kommanderuiącym w Legii II. i Domicellą z Olszewskich Małżonkami w Warszawie przy Ulicy Alexandrya w Pałacu Xiążąt de Nassau mieszkającami, przez Mecenasa Xawerego Kiedrzyńskiego, z drugiéy strony;

Maiąc sobie uczynione wnioski przez rekursuiących; że wyrok dopiero wspomniony *forum* do sprawy Sięnkiewiczów przeciw Hrabiom Czapskim, w Trybunale Warszawskim za właściwe uznaiący, zapadł przeciw wyraźnemu Prawu i formalno-

ściom pod nieważnością zaleconym, na dowod czego przytacza strona rekursująca Art. 102. Kodexu Cywilnego Napoleona który mówi;

„ zamieszkanie każdego Francuza co do sprawowania praw obywatelskich jest w miejscu gdzie on ma swą główną posadę,

wzmiankuie nie mniéy następujące Art: 103, 104. i 105. tegoż Kodexu Cywilnego, stanowiące o warunkach *odmiany zamieszkania* wnosi:

Ze gdy pozwy ze strony Sienkiewiczów kładzione były na possessyach czyli dworkach Hrabów Czapskich tu w Warszawie będących, w których oni od początku terazniejszego rządu nie mieszkają, lecz zamieszkanie swoje mają w Mieście Departamentowém Bydgoszczy, przeto zgwałcone zostało wyraźne wyżéy przytoczone prawo.

Co do uchybienia zaś formalności przywodzi Art: 61. Kodexu postępowania, który nakazuje pod nieważnością, aby w pozwie, pomiędzy innemi okolicznościami wyrażono także *mieszkanie* strony pozwanej i Art: 146. tegoż Kodexu postępowania stanowiący w iakiéy formie expedyce wyroków wydawane byđz winny, która to formalność wzaskarżonym wyroku dopelnioną nie została; niemniéy Art: 147. 443. i 545. tegoż Kodexu według których wyroki nie wprzód zaapellowanemi lub wykonanemi byđz mogą, aż osobie do którój się ściągają, lub w iéy zamieszkaniu wręczone zostaną, a przecieź żaden z wyroków stosownie do tego przepisu Czapskim nie był wręczony.

wreszcie Art: 158. tegoż Kodexu, przeciw obmowie którego Sąd wyrokujący opozycją ze strony rekursujących wniesioną odrzucił; naostatek przydając do powyższych zarzutów niewłaściwość Sądu, przywodzi Art: 2. 5. i 59. Kodexu postępowania nazywające ten Sąd przyzwoitym do sądzenia sprawy, któremu zamieszkanie pozwanych podlega, który to przepis w niniejszym procesie uchybionym został;

na mocy Art: 10. pod liczbą 1. 2. i 5. Organizacyi Sądu Kasacyjnego, wnosi: iż zaskarżony wyrok skasowanym, a sprawa do innego Wydziału odesłaną być winna.

Które to zarzuty strona teraz pozwana popierając utrzymuje: najprzód co do uchybienia wyraźnemu prawu, i niewłaściwości Sądu, — że gdy sprawa w tym samym w jakim jest dzisiay przedmiocie za rządu ieszcze Polskiego przez Xiążąt de Nassau przeciw nigdy Antoniemu Czapskiemu dziś rekursujących Oycu zaczęta, z pozwów na dworkach Miasta Warszawy kładzionych w Sądzie Grodzkim Warszawskim i w Kommissyi Skarbu Koronnego była sądzona, a Hrabiowie Czapscy iako naturalni swego Oycy następcy, są oraz właścicielami i posiadaczami tychże dworków, pretensyi początkowéy i processowi w ów czas przewidzionemu podległych, przeto i pozwy wteraźniészym processie, stosownie do Art: 59. Kodexu postępowania legalnie były położone, i Trybunał Cywilny Departamentu Warszawskiego przyzwoitym w téy sprawie jest Sądem; co do uchybienia przepisów Art: 61. Kodexu postępowania, że gdy terażniéysi pozwani wymienili w pozwach swoich własność Hrabiów Czapskich w Warszawie położoną, przez nich posiadaną, i będącą od początku przedmiotem wiedzionego processu, iuż przez to samo innéy własności i innéy osiadłości tychże wymieniać przyczyny nie mieli;

Że Art: 445. Kodexu postępowania bynajmniéy przestąpionym nie został, gdy według konkluzyi rekursujących rzecz tylko idzie o wręczenie zaapellowanego Trybunalskiego wyroku, a ten wypadł nakorzyść Hrabiów Czapskich, oni więc iako wygrywający wręczać go stronie przeciwnéy byli obowiązani;

Że wreszcie wszystkie te uchybienia formalności przez rekursujących zarzucone, chociażby nawet miały miéysce, iako w ciągu processu przez nich samych pokryte żadnéy teraz nieważności stanowić nie mogą;

Że zatem strona rekursująca ze skargą swoją oddalona być winna;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora miéysca Kassacyi zaprzeczających,

## Sąd Kassacyjny

Wzajemne wnioski i odpowiedzi stron rozsądziąc,

zważywszy

iż żarzut popełnionéy obrazy Art: 102. Kodexu Napoleona na żadną uwagę zasługiwać nie może, gdy w obecny sprawie nie zachodził spor o to: które miejsce uważaném byđź ma za miejsce zamieszkania; — zważywszy iż pretensya stanowiąca przedmiot procesu, miała w rzrodle swoim charakter pretensyi *realnéy*, i przy odnowieniu zalegléy z czasów Polskich rozprawy, mogła byđź uważana iako temuż samemu *forum* podległa, a zatém równie Art: 59. Kodexu postępowania zgwałconym nie został;

zważywszy

Art: 2. Kodexu postępowania niewłaściwie do niniejszéy sprawy zastosowany, iako ściągający się iedynie do zapozwów przed wydział sporny Sądu Pokoju wydawanych,

zważywszy

Że mniemane uchybienie Art: 61. tegoż Kodexu przemilezaném było ciągle w Trybunale i w Sądzie Appellacyinym, a tém samym iako zupełnie pokryte, stosownie do Art: 173. tegoż Kodexu nie może teraz żadnéy nieważności stanowić;

Że Art: 146. 147. i 545. Kodexu postępowania ściągają się tylko do legalności exekucyi, a téy strona rekursująca nie podaje wcale pod kwestyą w skardze swoiéy,

Że Art: 443. tegoż Kodexu nic przeciwko pozwanym stanowić nie może, którzy iako przegrywający w pierwszym wyroku Trybunalskim, nie byli w obowiązku wręczać go stronie wygrywającej.

zważywszy niemniéy

Że rekursująca przy późniejszéy w głównym przedmiocie rozprawie pokrywszy iuż początkową kwestyą względem niewłaści-

wości *forum* nielegalnie onę teraz wznawiaią, gdy niewłaściwość ta nie jest niewłaściwością *ratione materice* a zatem pokrytą bydź może, równie iak inne powody nieważności dobrowolnie przez samą stronę pokrytymi zostały;

Rekurs Mikołaja i Jozefa Hrabców Czapskich na początku wymieniony w dniu dwunastym Lipca. tysiąc ośmset dziesiątego roku podany, odrzuca — Summę dwadzieścia ośm Złotych Polskich ośm groszy w papierze stępowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż Summę, od niniejszego wyroku przez rekursujących opłaconą mieć chce, i też stronę powodową na zwrocenie kosztów stronie przeciwnéy, oraz na zapłacenie grzywien na fundusz ubogich w Summie sto sześćdziesiąt dziewięć Złotych Polskich piętnaście groszy stosownie do Artykułu 58. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skazuje mocą niniejszego wyroku. —

(podpisano) STA: POTOCKI Prezes.

(L. S.)

*Osiński Pisarz.*

Wydrukować

FELIX ŁUBIENSKI

Minister Sprawiedliwości.

*Zgodno z Oryginałem*

*Antoni Joneman*

(L. S.) Sekretarz Jeneralny

Ministerii Sprawiedliwości.